

ARTS

L'estimació de l'obra d'art i l'ofici

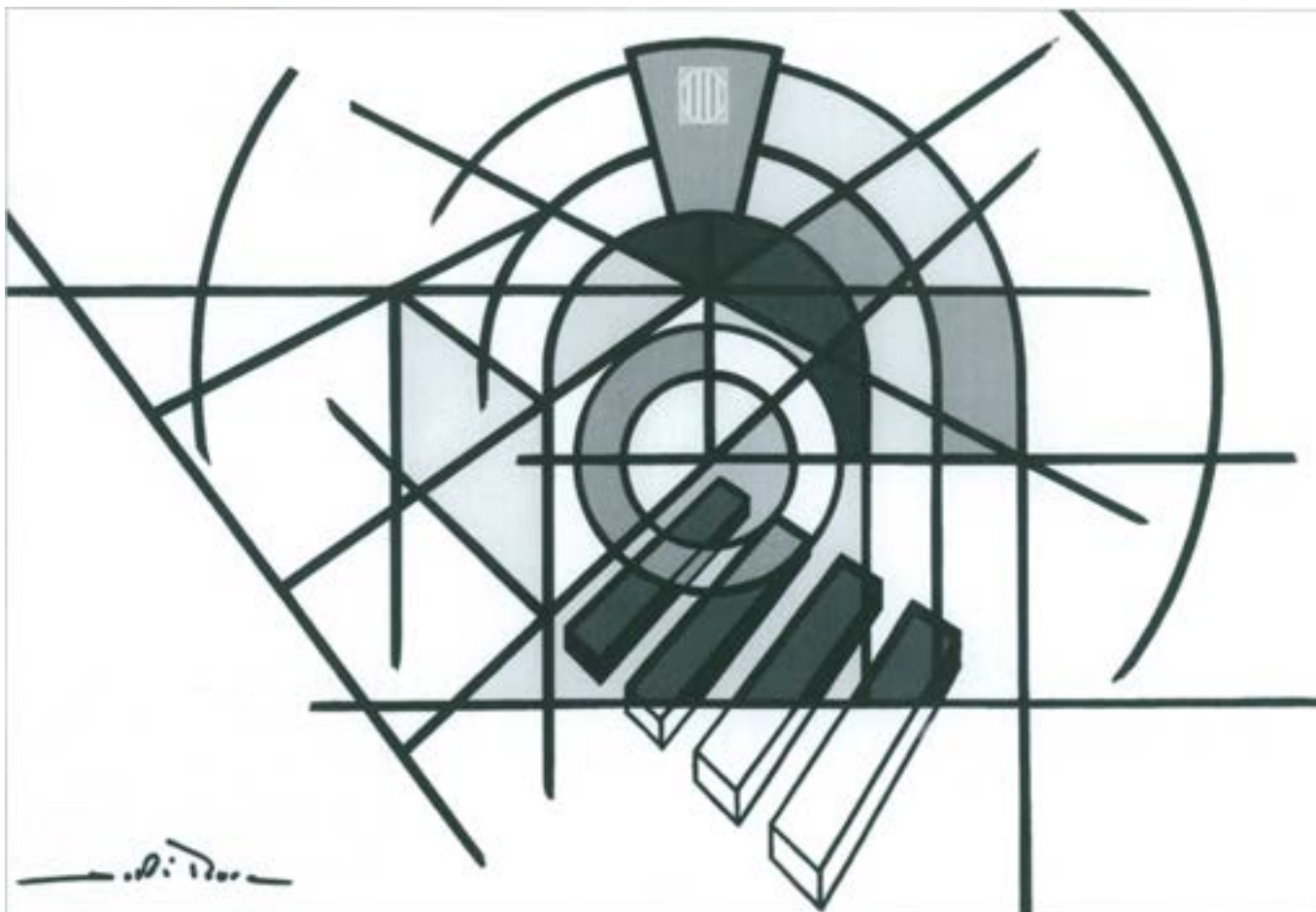
Jordi Roca i Tubau

Si bé l'art no és una ciència matemàticament exacta, per tant, no subjecta a lleis materials, sí que hom en pot precisar la seva qualitat per tal de defugir la falsa afirmació que en art tot es vàlid. Afirmació que ens ha abocat al caos tant estètic com moral. En l'art, com en tota manifestació subjecta a disciplina, els seus oficients en cap moment poden prescindir de l'ofici, ja que tota obra d'art és fruit d'un treball sovint portat a terme amb quimera, un treball intensament mesurat; altrament per molt que l'artista fii en les muses si no treballa, mai no podrà mostrar la seva

obra. Referent a la inspiració divina, com molt bé deia Picasso: "per si de cas, que em trobi treballant."

Els apunts realitzats al marge de tècniques espatarrants, emprades massa sovint per amagar la falta de creativitat, de ben segur, si hi ha ofici, resultaran àgils de traç i nets de factura. Però una cosa és un apunt i l'altra, una obra amb tota la complexitat que requereix el seu plantejament i, per descomptat, la seva execució. No obstant això, tant en el primer cas com en el segon cal que l'artista domini l'ofici, altrament la

Litografia commemorativa
de l'inauguració de la Casa de la
Generalitat a Perpinyà.
5 de setembre de 2003.
Obra de Jordi Roca
editada per La Polígrafa.

manca de coneixements tècnics i conceptuals l'abocaran a realitzar obres exemptes de rigor. No perdem de vista que una cosa és un moment feliç i l'altra, l'obra on l'artista, en realitzar-la, no deixa res a l'atzar. És una llàstima que la disciplina i el rigor no siguin emprats com cal; malauradament no ho estan per la falta de discurs formal i desorientació: heus aquí dues conseqüències que, ara més que mai, estan fent estralls amb resultats imprevisibles en front les noves generacions. Cal no perdre de vista que no tot és vàlid; per tant, no tot és bo. La llarga durada de l'abstracció ha comportat un trastocament dels autèntics valors que ha produït i està produint, per inèrcia, obres sense cap missatge ni cap nord cultural o social. Així hem arribat a la total supressió tant dels símbols com del discurs narratiu. En art, com en la vida, en el moment en què un isme, una moda o un corrent estètic no troben resposta adequada a la renovació, el procés de decadència és irreversible. Cap artista pot alliberar-se de la verdadera funció de l'art, tota vegada que en ignorar-la falta al més elemental principi: la comunicació.

La improvisació o la troballa fàcil, sovint fruit de l'enginy a l'hora de manipular els materials han abocat massa oficients de l'art a pràctiques —en principi no descartables—, a un camí sense sortida, tota vegada que, un cop l'obra acabada, sols a restat matèria sense contingut. Mes si la finalitat de l'artista sols ha estat mostrar la seva habilitat farem un flac servei a la comunicació, tota vegada que el resultat no és altra cosa que pura especulació. I és que una cosa són les arts que comuniquen sentiments i l'altra les decoratives o com volgarment és diu avui de disseny. Mes, malgrat que costi establir fronteres, avui com sempre, per sobre de tots els interessos materials, hi ha un art suprem. Negar aquesta evidència és fer un trist favor tant a l'artista com a la societat.

Sense ofici és del tot impossible realitzar cap obra que mínimament s'aguant. I parlant d'ofici hem de reconèixer que malauradament són poques les escoles que imparteixin ensenyances amb rigor i disciplina, i això es degut, en bona mesura, a la falta de pedagogs que siguin capaços d'educar tant la mà com l'intel·lecte dels futurs artistes. No inculcar la disciplina és —mirem-ho des de l'angle que vulguem— un mètode d'ensenyament contracultural que obra com àcid dissolvent en la formació dels novells artistes. Tot artista que no és posseïdor d'una verdadera formació professional rarament assolirà la llibertat creativa. Simplement, les seves opcions restaran molt lluny del camí del sublim.

Tot un problema difícil de desmuntar donat el seu abast; problema que necessita una imminent resposta, tant per part dels artistes com de la societat, atès el seu interès inajornable tractament. Problema difícil de solucionar, perquè no hi ha ni interès ni voluntat social a clarificar què és i què no és art en cada època o tendència. Seria bo que, tot obviat mercantilisme forassenyats, s'oxigenés l'opinió pública per tal d'encaminar el futur, tota vegada que, "de tot el que hom faci només en restarà l'obra ben feta."

No obstant això, cal remarcar que l'horitzó creatiu mai com avui havia estat tan obert donada la permissivitat expressiva en front l'ample ventall d'eines i

materials que tenim a l'abast; i en contrapartida les arts plàstiques resten aïllades de la societat: tot un símptoma precursor del gran canvi que s'operarà en l'art en el segle que hem encetat. I això serà així quan altra volta els artistes és posicionin enfront de l'avenç de la humanitat. Tot un repte davant la mediocritat creada com a mètode de subsistència. Tot un repte el de prendre consciència enfront les noves generacions de la seva capacitat creativa. Si no empenem aquesta tasca amb fermesa, els artistes seguirem alimentant-nos de la mendicitat econòmica, social i intel·lectual en què estem immersos. Davant aquest panorama, cal que cada artista prengui consciència de qui és i qui, en última instància, representa. I tot deixant l'esma arraconada, fem front al compromís generacional. Compromís del qual cal assolir-ne els valors indispensables: humanisme, lleialtat a les arrels i educació, car sense aquests tres valors fonamentals restarem mancats, fins i tot, de l'heretatge històric que tant ens ha singularitzat.

Pedregar, 10
Telèfon 93 726 51 22
08202 SABADELL

ARTICLES PELL I VIATGE
Sant Quirze, 38
Tel. 93 725 85 41
SABADELL

MODA EN PELL I PELLETERIA

llorenç caballé

Escola Industrial, 22 pis • Tel. 93 725 75 59 • SABADELL